

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2229/2020
07.07.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бисерке Живановић, председника већа, Споменке Зарић, Весне Субић, Божидара Вујичића и Јелице Бојанић Керкез, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Стојан Илић, адвокат из ..., против туженог АД Електромрежа Србије Београд, чији је пуномоћник Игор Исаиловић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 3670/19 од 12.12.2019. године, на седници одржаној 07.07.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 3670/19 од 12.12.2019. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 3670/19 од 12.12.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Врању П 129/18 од 21.03.2019. године, ставом првим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име накнаде штете настале код спровођења привремене мере из решења овог суда и због конституисања права стварне службености пролаза у корист туженог по извршној пресуди Основног суда у Врању П 1889/14 од 14.03.2016. године, услед сече 232 комада стабала хибридних еуроамеричких топола са парцеле тужиоца број .. из ЛН број .. КО ..., са укупном дрвном масом од 66,12 м³, која би се добила од 58 комада стабала кроз сечу, чишћење и прореда и 735 м³ која би се добила на крају опходње од преосталих 174 комада стабала, плати укупан износ од 3.606.043,00 динара са законском затезном каматом почев од 15.09.2016. године до коначне исплате. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове поступка у износу од 473.620,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 3670/19 од 12.12.2019. године, одбијена је, жалба туженог и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложио да се ревизија сматра изузетно дозвољеном, применом члана 404. ЗПП.

Према одредби члана 404. став 1. ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/11 и 55/14), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и

против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно размотрити правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Правноснажном пресудом, одлучено је о накнади штете, којом је утврђено да је тужбени захтев основан. О овом праву тужиоца, судови су одлучили уз примену одговарајућих одредби материјалног права, а правилна примена права у споровима са захтевом као у конкретном случају, зависи од утврђеног чињеничног стања, док се ревизијом не указује на другачије одлуке судова, а и постојање другачије одлуке не би указивало нужно на другачији правни став, јер правилна примена права у споровима са захтевом као у конкретном случају зависи од утврђеног чињеничног стања, због чега не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана као ни потребу уједначавања судске праксе или новог тумачења права из ког разлога је одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11 и 55/14), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба за накнаду штете поднета је 25.08.2014. године, вредност побијаног дела правноснажне пресуде је 3.606.043,00 динара, што према средњем курсу НБС на дан подношења тужбе од 117,6522 динара за један еуро представља противвредност износа 30.650,03 евра.

Имајући у виду да се ради о имовинскоправном спору, у коме побијана вредност предмета спора очигледно не прелази динарску противвредност 40.000 евра према средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то је Врховни касациони суд нашао да је ревизија недозвољена.

На основу члана 413. у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Бисерка Живановић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић